

Marsikateri revež bo občutil, da ni več dobre gospe Vogričeve, h kateri se je lahko zatekel v sili in nikdar zastoj. Sam Vsevedni ve, koliko dobrega je ta blaga gospa storila. Nobenih žrtev se ni ustrašila, sama je iskala trpeče in njeno največje veselje je bilo, če je mogla komu pomagati. Na nikogar ni pozabila. Ludi za cerkvene potrebe je vedno žrtvovala, kar je bilo treba. Silno veliko je darovala v dobre namene, vse pa brez najmanjše sebičnosti ali častiljivosti. V hiši so bili vsi katoliški listi, in kadar je šlo za dobro stvar, nikdar ni odklonila podpore. Dobri Bog, ki je videl, naj vse stotero povrne! Tisti pa, ki jim je lajšala bedo in otirala solze, ji gotovo ostanejo vedno hvaležni. Tudi vnuk, mali Lary, nas bo zapustil. Večkrat smo se mu od srca smejali, ko nam je — 5 in pol leten ljubezniv deček — igral harmoniko. Z njo je tudi že nastopil na odru. Zdalj mora zapustiti svoje igranje in iti v Ameriko — v šolo. Želim iz srca vsem trem srečno pot in pa, da se kmalu zopet vidimo v »solnčni« Selnici. Z Bogom!

Sv. Martin pri Vurbergu. Naša župnija je doživela zadnjo nedeljo, 12. junija redko slovesnost: Daleč znana in spoštovana zakonca Franc in Marija Skofič v Zgor. Dupleku sta obhajala zlato poroko; njun sin Franc, ki je pred dobrim letom izgubil ženo, se je ta dan poročil z Ivanko Koeček od Sv. Martina. Obe poročni dvojici je zvezal sin zlatoporočencev in brat mladega ženina g. Marko Skofič, kaplan v Kapeli pri Radgoni. Gostoljubni družini Skofičevi, ki ji je Bog dodelil redko srečo zlate gostije, želimo tudi v bodoče obilo blagoslova božjega, zlato- in mladoporočencema!

Zg. Duplek (smrtna kosa). Dne 10. t. m. smo izročili materi zemlji članico Marijine družbe, po celi župniji priljubljeno hčerko mnogoletnega župana gosp. Ignaca Thaler, Marijo. Kratka, kruta bolezen je prišla na 21. letu nit življenja. Da je bila pokojna res priljubljena pri vseh ljudeh, je pokazalo spremstvo občinstva na njeni zadnji poti in številni venc. Vrlo so se izkazale članice Marijine družbe iz Sp. Dupleka in Sv. Martina, ki so se po stari navadi udeležile pogreba z društveno zastavo. To vemo, da bo še druga dekleta spodbudilo, da bodo z veseljem pristopile k Marijinim otrokom. Blagi pokojnici bodi zemljica lahka, težko prizadeti Thalerjevi družini pa izrekamo globoko sožalje.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 6. junija zvečer je umrla v Gor. Senarski Terezija Santl v 62. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 9. junija. Bila je skrbna gospodinja, dobrotnica revežev, prijazna vsakomur in verna katoličanka, zato ji bodi ljubi Bog dober plačnik.

Mala Nedelja. Film »Džungla«. Vsakemu so znane povesti »Džungla«, ki se berejo v vseh knjižnicah z velikim zanimanjem. V Društvenem domu se bo v nedeljo, 26. junija predvajal znamenit film: »V afriških džunglah in pustinja«. Videlo se bo: lov na tigra, leve, slone ter druge divje zveri. Tropično rastlinstvo pragozlov, zanimive ljudske običaje raznih divjih plemen itd. Film, ki je izredno poučen, bo pojasnen s predavanjem tako, da bodo tudi oni, ki še niso brali povesti »Džungla«, lahko razumeli. Predstava po večernih ob 3. uri in ob pol 8. uri zvečer. Ne zamudite! Oglejte si vsi od blizu in daleč te zanimive kinopredstave.

Ljutomer. Tržan g. Veinar Jožef je obhajal binško nedeljo svojo 70. letnico v ožjem krogu sorodnikov in prijateljev. Jubilatni slovi kot eden najboljših tenoristov še v tej visoki starosti. Pri cerkvenem petju sodeluje že od l. 1883., to je skoraj 45 let. Nevenljivih zaslug si je pridobil kot mnogoletni predsednik pri Slov. pevskem društvu, ki je slovelo v predvojni dobi daleč okrog. Ker je to društvo zašlo na drugo pot, je izstopil iz odbora in sodeluje le pri cerkvenem zboru. Se na mnoga leta!

Veržej. V Marijanišču obhajamo slovesni praznik presv. Srca Jezusovega dne 26. t. m., oziroma zadnjo nedeljo v mesecu. Castilci in častilke Kralja ljubezni, prirčno vabljeni! Pri Njem, »gorečem ognjišču ljubezni« se bomo naučili prav ljubiti in bomo zajeli močne, krščanske ljubezni.

Makole. Dne 12. t. m., okoli 3. uri popoldne nas je obiskala med dežjem gosta, srednje velika toča in to neposredno po prav pekočem solncu. Po toči pa je solnce na storjene točine rane poslalo svoje zlate pekoče žarke in to trikrat zaporedoma, dež in solnce, kar bo imelo za vse rastlinstvo zle posledice. Zatorej: škropite vinograde in krompir, sicer nas čaka še večje gorje od žanskega, ker letos vinogradi že pokazali niso dovoljno in tudi sadja ne bo, oziroma pa ne bode mogla dorasti in zoriti, ker jo tropično deževje in burja k tlom tlačijo. Pomagajmo si kar se da, in dokler še ni vse zamujeno!

Vojnik. Vidovdanska akademija, ki jo pripravlja drž. mešč. šola v Vojniku, bo nudila tržanom mnogo lepega in zanimivega. Pričakovati je spričo krasnega programa prireditve, ki se vrši

tem, da ji je vrgel v glavo kozarec, ki jo je zadel v oko ter ga ranil, da je izteklo. Žena je sedaj na levo oko slepa. Razprava pa je bila radi zaslivanja novih prič preložena.

Sin ustrelil očeta.

Dne 11. t. m. je mariborska porota razpravljala žalosten slučaj, kakor jih je v naši domovini le redko kedaj doživimo. Zagovarjal se je mladi, komaj 20letni kočarski sin Jožef Šilak iz Bitovrščaka pri Ormožu radi umora lastnega očeta. Stari Tomaž Šilak je živel na svojem posestvu s sinovoma Lovrencom in Francem, dočim je Jožef služil v Trnovcih za hlapca. Med starim Šilakom in njegovimi sinovi ni bilo rodbinske ljubezni, zlasti hudo sovraštvo pa je vladalo med očetom in do skrajnosti izprijenim sinom Jožefom. Dne 15. maja 1926 je bil stari Šilak nenadoma od neznanega storilca obstrlejen, ko se je spravljal spat. Strel je padel skozi okno in zadel Šilaka v prsa. V bolnici so mu rešili življenje, storilca pa orožniki niso mogli slediti. Dne 27. decembra 1926 pa je padel skozi okno Šilakove hiše zopet nov strel, ki pa je bil usodnejši. Zadel je Tomaža Šilaka v hrbet, krogla je prebila prsa in srce in zadeti je bil takoj mrtev. Kot glavni osumljenec je bil nato aretiran Jožef Šilak, ki pa je vse tajil, vendar novejša obtožnica ima težke dokaze, ki skoro izključujejo krivdo drugega. Razprava je bila po radi zaslivanja novih prič preložena.

Poneverba.

Dne 13. t. m. se je zagovarjal 26letni Ivan Gerlič, knjigovodja pri Rosmanitovi tovarni olja v Logu. Poneveril je pri svoji tvrdki na razne načine okrog 50.000 Din. Pri razpravi je Gerlič vse priznal in porotniki so potrdili vprašanje krivde z 10 glasovi, nakar je bil obsojen na dve leti ječe.

Poneverba v blagajni železniškega skladišča.

Največje zanimanje je vladalo za razpravo proti železniškemu revidentu Francu Jarhu, ki se je vršila dne 13. t. m. popoldan. Jarh je obtožen, da je poneveril kot načelnik materialnega skladišča iz blagajne 630.592 Din, katere je porabil za razne špekulacije, s katerimi se je skušal obogatiti. V Mariboru je bil družabnik več trvd, kupoval je posestva ter živel potratno. Denar je v blagajni poneveril tako, da si je pridržal svote, katere so plačevali železničarji za premost. Jarh dejanja ni priznaval, skušal se je v svojem zagovoru oprati krivde, vendar je bil obsojen na tri leta težke ječe s 14dnevni postom.

dne 26. junija 1927, ob 3. uri popoldne v dvorani mnogobrojne udeležbe. Isti dan ob 8. uri zjutraj se otvorili v prostorih mešč. šole razstava izdelkov gojencev in učitelstva, ki traja do 29. t. m. — Vpisovanje v I. do IV. razr. mešč. šole se vrši 28. in 29. junija ter 1. septembra 1927 popoldne. V I. razred se sprejemajo učenci, ki so dovršili 4. razred ali 4. šolsko leto osnovne šole. K vpisu je treba prinesiti zadnje šolsko izpričevalo in krstni list v spremstvu staršev.

Škofjavan. Sporazum, katerega smo sklenili s socialisti, pravijo, da se krha. Kdo pa povzroča to krhanje, to bomo sedaj javnosti povedali. To delo opravljajo namreč naši samostojni demokratje, radičevci in Nemci, kateri so se sedaj tesno združili, ko se bližajo občinske volitve in imajo na tem, da se mi in socialisti pripravimo, velik interes, kajti v naši slogi oni ne igrajo tako važne vloge. Nekateri izmed te pisane družbe, če pridejo skupaj s pristašem soc. stranke, mu lažejo, kako klerikalci govore čez nje, obratno pa lažejo, če pridejo v dotiko z našim somišljenikom. »Proklet bodi binavec in dvojezičnik, zakaj med mnogimi, ki v miru žive, opravljajo sovraštvo.« Tako pravi sveto pismo. In to delo sovraštvo hoče širiti po občini takozvana »napredna« zmes, kateri se zdi veliko »napredništvo« tudi, če mesto dober dan reče »serbus«. Torej prepri med nami in socialisti je tej družbi neobhodno potreben, kajti le potem lahko računajo na večje uspehe na občini. Zato ga je treba na vsak način napraviti in če pri tem hudičevem poslu pomandrajmo moško čast, resnico, poštenje, jih to nič ne ovira. Sicer pa se zdi, da naštetih pojmov nekateri izmed njih sploh ne poznajo. Mi vemo, da mislijo nekateri soc. občinski odborniki vreči one socialiste od vodstva stranke, ki so za sporazum z nami ter delavstvo prignati pod radičevsko diktaturo in orjunske revolucije, vemo pa tudi, da jim pametno in verno delavstvo ne bo sledilo. Ta »napredna« družba ima na sebi pa tudi popolnoma orjunske znake, kajti mnogim našim pristašem obetajo, da jih bo treba spodbiti, ali oklofutati, ali »narezati«. Kaj ne, to je čisto orjunska manira. Naši pristaši se seveda teh groženj nič ne bojijo, s tem namreč oni sami kažejo veliko nemot proti nam, zavedajoč se, da je naša stranka faktor, brez katerega bo vsako delo povsod nemogoče.

Sv. Lenart nad Laškem. Dne 27. maja t. l. je v Beljaku na Koroskem umrl predviden s svetimi zakramenti po kratki, mučni bolezni v 54. letu starosti, brat tukajšnjega posestnika g. Vinka Lapornika na Gori g. Josip Lapornik, bivši vojaški nadoficer v pokoj, zapustivši ženo in troje otrok. Pokojnik je svoj čas z uspehom dovršil v Avstriji višjo živnozdravniško šolo na Dunaju, bil pri vojakih višji podkovski mojster, a sedaj upokojen. Njegovi svojci so bratu brzojavili žalostni dogodek isti dan, tako, da je bil brzojav ob 5. uri popoldan v Laškem, a brat ga je dobil šele dne 30. maja z drugo pošto vred, med tem pa je bil brat že dne 29. maja, to je v nedeljo popoldne ob 4. uri pokopan. Naj v miru počiva!

Sv. Lenart nad Laškem. Tukaj se bo v nedeljo, dne 19. junija vršil shod SLS v gostilni g. Deželak, na katerem bo poročal obl. poslanec g. M. Deželak. Pristaši se vabijo, da se shoda v obilnem številu udeležijo, ker bo podana prilika, da se med seboj pogovorimo o važnih dnevnih vprašanjih. Shod se vrši po prvem sv. opravilu. Pripomnimo, da se že tu v nedeljo, dne 26. junija vrše v St. Lenartu občinske volitve, kjer bo podana prilika naši stranki, da se popravi sramota in krivica, katero delajo razni neznačajni uskokli.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na binškošni pondeljek popoldne so romarji s Svete gore napolnili gostilno: Med najlepšo zabavo se dvigne iz neznanega vzroka neki fant, potegne iz žepa dolg nož, nato še samokres. Z nožem klati okrog sebe, s samokresom meri po ljudeh. Vseled nevarnosti krogel fantje študirajo, od katere strani bi ga zagrabil. V zmedenosti je končno vsakemu sinila najbolj sigurna misel v glavo: Reši se, kam moreš. Nastala je gnječa, gostilna je bila takoj prazna, seveda na škodo gostilničarja. Fant zdrvi z orožjem za ljudmi na cesto, pogled mu obstoji na tik ob cesti stoječi pečini. Misleč, da ga čaka gruča fantov, začne meriti in šklesati s samokresom. Končno se le vname patrona, krogla oprasne trdo pečino. Ker je pečina vedno na mestu pri miru, in še bo, misleč, da ni zadel, se zaleti ter jo na vse mogoče načine začne obdelovati z dolgim nožem. Končno izprevidi, da je skala tudi za nož in kroglo pretrda, si od jeze začne grizti obleko. Polagoma se začne zibati po cesti proti domu v zabavo ter posmeh romarjev, ki so opazovali njegovo početje.

Za razvedrilo.

Rešitev uganke. Uganka v zadnji številki je bila taka, da je nihče ni rešil. In zakaj ne? Prvi 1 je stal 63 in ne 65 kron. Zdalj jo pa znate rešiti!

Uganka s Tinjo. Neki oče je imel 7 otrok, pa 4900 Din premoženja. Majši otroci so ga večkrat prosili, naj naredi pismo, in sicer tako, da bodo oni več dobili po njegovi smrti, kakor starejši. To je pa dobera očeta žalostilo, ker je vse otroke enako ljubil; ker pa majši le niso mirovali in ker je bilo tudi starejšim vse, se slednjič poravnajo tako: Najstarejši sin vzame 100 Din od vsega premoženja in od ostalega osmi del. Drugi naj vzame 200 Din in od ostalega osmi del. Tretji 300 Din in od ostalega osmi del, in tako naj dobi vsak prihodnji 100 Din več, kakor prejšnji in od ostalega osmi del. Kar pa ostane, je sedmega. S tem so bili otroci zadovoljni. Zdalj se naj preračunaj, koliko je dobil vsakteri.

Kdo se je zmotil? V neki gostilni sta morala skupaj prenočiti neki menih in neki profesor. Ker je hotel profesor drugo jutro zgodaj vstati, je naročil krčmarju, da naj ga ob 3. uri zbudi. Krčmar je to storil. Profesor je naglo vstal, a v napolspanju in kar v temi si je oblekel meniško haljo. Ker pa se mu je obleka zdela čudna, je prižgal luč in se zagledal v ogledalu: »Tepec, ta krčmar je pa zbudi meniha namesto profesorja!« — Ugasil je luč, vrgel obleko s sebe in legel zopet spat.

Konj bi rad bil. Janezek reče svojemu tovarišu: »Jaz bi bil zelo rad konj!« Pa zakaj? Janezek odgovori: »Veš zati, da mi ne bo učitelj vedno rekel, da sem osel!«

Nepopolnživ. Berač je bil obsojen radi prosjačenja na štiri tedne zopora, pa je prosil, naj mu ta zapor izpremeni v denarni kazni. Vprašali so ga: »Zakaj ne, ali kje boste denar dobili?« On pa je odgovoril: »Naberali ga bom!«

Nesreča. V nekem kraju se je hiša podrla. Preiskava je dognala, da je bila preobložena z davki in dolgov!

Pomagati si zna. Neki hohštapler, ki je ostal mesarju dolžen, ni dobil več mesa od njega na kredit. A ko ga obišče krojač z računom, pa vidi, da se masti s puranom in mu to očita. Oni pa se opraviči: »Nikar mi ne zamerite! Saj navadno jem govedino, a je nisem več dobil na upanje, sem pa moral k trgovcu s perutnino, ki me še ne pozna!«

Zanimivosti.

Večna ura. Curiški urar Karl Heinrich Maeyer je izpolnil davne sanje urarjev in tudi mnogih drugih ljudi, ki so hoteli s pomočjo ure rešiti znamenito uganko perpetuum mobile (stroj, ki gre sam brez gonilne sile). — Sicer se je že marsikateremu urarju posrečilo sestaviti uro, ki je šla brez navijanja več let. Maeyrov izum pa temelji na principu, da ure sploh ni treba navijati, pa vendar vedno gre. Z njegovim izumom prehaja urarska fabrikacija na fizikalno in fizikalno-kemično polje. Glavni in

oživljajoči činitelj te ure ni samo nihalo, temveč ono dela takorekoč s tisto večno razliko, ki obstoji v temperaturi zraka. V spirali, ki sestoji iz tankih cevi, se nahaja glicerini pod stalnim pritiskom. Glicerini je silno občutljiv za spremembe toplote. Radi tega se ta sistem cevi nahaja v večnem krčenju in raztezanju, kakor se spreminja toplota. Te spremembe in ta krčenja se prenašajo na konstrukcijo ure in jo tako urejujejo, da tista energija, ki jo daje stisnjeni glicerini, giblje kolesa. Uteži, ki reagirajo na te prostorninske spremembe glicerina, urejajo vse gibanje ure tako, da ni nobenih prehitrih udarcev. Vsa mašinerija funkcijonira mirno in redno. Stroj ure se nahaja pod steklenim cilindrom, v podstavku ure pa so cevi v spirali, ki gibljejo ves sistem.

Škoda vsled rje. Kdor hoče dobesedno čez noč postati bogataš, ta naj iznajde sredstvo, s katerim bo omogočeno priti v okoli rji. Računajo, da rja uniči na leto železa v vrednosti 800 milijonov funtov, to je toliko kot 220 milijard dinarjev. Stroški za barvanje železa so pa po približnem računu na leto 22 milijard dinarjev, torej za eno ničlo manj kot pa uniči v enem letu rja. Koliko je na leto človeških žrtev vsled rje, — zrušene stavbe in drugo — tega statistika ne pove, vendar pa jih je skoraj gotovo precej. Zebli zarjavijo v strešnikih, škriklj padajo radi rje, ki je zjedla železe, na tla, vrtna ograja rjavi, sploh z eno besedo, karkoli je železnega ali jeklenega pri hiši, rjavi. Neki arhitekt pravi, da oni gospodar pametno gospodari, kateri ima en odstotek vrednosti hiše vedno pripravljen za nadomestitev po rji uničenih predmetov. Koliko napravi rja škode na železnica, največ na vagonih, potem na tračnicah, signalnih napravah in slotine drugih stvarih! Kdor bi torej iznašel primerno sredstvo proti rji, bi postal, kakor smo zgoraj navedli, v resnici čez noč bogat. Toda to bi morala biti cenena stvar, ne morda, da bi stala n. pr. 1000 Din, škode bi pa napravila samo za 700 Din. In to je baš težava in danes še neresen problem.

Gospodarstvo.

VINOGRADNIKI IN KMETOVALCI, POZOR!

Pred nekaj tedni sem Vam orisal škodljivca na senožetih, namreč zelo strupeno rastlino podlesek, čmeriko ali divjo turščino, ki je zelo nevarna živini. Kdor me je ubogal, ga ne bode glava bolela zraven poginelega živinčeta. Danes Vam pa prav nujno priporočam, škropite krompir in sicer z 1% galico, pomešano z apnom, ravnotako narejeno kot za vinograd.

Da je to zelo velike važnosti in koristi, so se lansko leto do dobra prepričali isti, ki so to storili. Pisec teh vrstic je imel na malem prostoru mnogo več in lepšega krompirja, nego oni na pet in še večjih prostorih. Ta bolezen, krompirjeva rja, znanstveno imenovana phitophthora infestans, je zelo podobna oni na trsu ter je z drugimi dobri mi in slabimi stvarmi privandrala iz Severne Amerike. Pri nas je nastopila prvič leta 1845. Bolezen se prvo pokaže na perju od zdolej, postane plesnjivo ter se grozno hitro širi, da v par dneh uniči ves nasad. Listje postane črno, smrdečega duha, potem odpade in tisti trosi preidejo po vsem debelju v zemljo na krompir, ki postane črnopegast in trd ali pa počne gniti. Tak krompir pa tudi dalje ne raste in pozimi spravljen gnije. Kdor je tak krompir sadil, prenesel je to hudo bolezen spet na njivo in pri prvem neugodno mokrem vremenu se prične stara muzika: krompir je v par dneh vel, črn in popolnoma okužen. Pozivljam resno vse povprek, ne opustite letos škropljenja, da bomo imeli prihodnje leto spet zdrav krompir! O tej prvi bolezni mi je še dobro v spominu zgodba od mojega starega očeta: Leta 1844 je bilo bojda zelo veliko krompirja. Bil je izvanredno roden, tako da so ga komaj pospravili, zraven pa obilico preklinjali, ker so se ga navolili spravljati in glejte, prihodnje leto pa ga je rja skoraj vsega uničila in tako so moj dedek rekli, da je Bog nevedredneže kaznoval, ker so sveti blagoslov prejšnjo leto proklinjali.

Vinogradarji, naredil sem nalašč poskušnjo, utrgal sem nalašč trsovo mladiko, pustil njo pod trto in glejte, po prvem dežju je bilo listje od peronosporo okuženo in tudi zgoraj na dotičnem trsu, zatorej plevači, vsak utrgan list skrbno poberte in ga nesite iz vinograda, ne puščajte ne lističa v vinogradu še manj pa blizu trsa, ker se s tem odrganim listom, ako je v par dneh dež in še posebej, če je na kupčkih in se ne more hitro posušiti, daje prehitro življenje pogubonosni rji.

Sadjarci, pazite na drevesca, posebej na mlada ter pridno zatirajte listno in krvno ušico, prva ustavlja in zamuja bujno rast, a druga, krvna, ta pa je gotova smrt za drevesca, ako se ob pravem času ne zamori. Ta povzroči odprti rak in vejica za vejico je v par letih suha, tudi deblo dobi globoke rane in drevesa je konec ob času, ko bi ravno moglo početi nabujnejše roditi. Prosim, ne pojdite mimo teh vrstic, ki čitate našega častitljivega starina »Slov. Gospodarja«, hladne krvi in še opozorite one, ki ga ne čitajo! Kdor hoče videti lepo in zdravo drevesnico, naj si isto ogleda v Makolah v posojilniščnem vrtu, ki jo oskrbuje vzor vzgojitelja v cerkvi in zunaj cerkve!

Strokovni ekonom Vatro Kosi.

Nadaljnji poskusi s konserviranjem (okisanjem) zelene krme. Udeležil sem se lansko leto tečaja za novodobno izboljšave kmetijstva v Admontu na Zgornjem Štajerskem, ter sem pri tej priliki s posebnim zanimanjem zasledoval prve poskuse avstrijskega kmetijsko-preiskusnega zavoda za ansiliranje zelene krme v betonskem in železnem silu. Z ozirom na moje poizvedbe, kako je to ansiliranje uspelo, sem prejel pravkar od dr. inž. Kurt Liebscherja, direktorja kmetijske kemične preskusne postaje na Dunaju, naslednje poročilo: »Naši poizkusi z okisanjem zelene krme so vsi prav dobro uspeli. Ugodne uspehe beležimo pri konserviranju zelene detelje, ajde, krmske mešanice in prav posebej pri sveži travi. Trava je izredno prikladna za ansiliranje. Novi poizkusi se bodo letos napravili z dodatkom mlečnokislinskih glivic, da se že v naprej zagotovi čisto mlečno-kislinsko kipeenje. Leseni silo se v splošnem ne obnesejo pri nas, razun pri okisanju koruze, ker jih je jako težko napraviti popolnoma nepropustne za zrak in vodo. Dober in priporočljiv je betonski lila-silo, kojega stiskalnica je prikladna tudi za lesene naprave. Zanimalo Vas bo mogoče, da smo letošnjo zimo pitali z okisano krmo šest volov z jako dobrim uspehom. Dnevni prirastek na živi teži je znašal pri vsaki živali nad 90 dkg.« — K temu poročilu še pripominjam: Iz izvajanj dr. inž. Liebscherja sledi, da je ansiliranje v betonskih in železnih stolpih pri pravilnem polnjenju in stiskanju krme povsem sigurno, dočim